

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 54. Oratio Metensis Episcopi Italis parum accepta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

fula, in qua dicitur, Episcopus potiri debere ea potestate, quam hactenus habuerunt, oportunum esse videtur, ut paucula hæc verba etiam adjiciantur, secundum Canones Conciliorum, & Patrum decreta, propterea quod Episcopalem potestatem explicatius, & certius assignent, & videantur illis os obstruere, qui malignius Canonem interpretantes, eo ad reformationem morum viam præcludi existimant. Cetera, quæ hic Episcopus proponebat, non nisi reformationem tangebant.

Sæcul. XVI.
A. C. 1562.

§. LIV.

Oratio Metensis Episcopi Italis parum accepta.

Eadem die horis pomeridianis in quadam Congregatione excipiebatur oratio Francisci Belcarii Metensis Episcopi, qui in deprimenda Pontificis auctoritate paulo acerbius, magis tamen exacte, quam Virodunensis Episcopus differebat, quamvis ejus oratio Italis Præsulibus minus grata accideret: porro hic ita perorabat: *multi in Romano Pontifice auctoritatem ex Imperio metiuntur; & sicuti Christianus orbis immensus erat, ita censebant summi Pontificis auctoritatem immensam, adeo ut is Episcopos assumeret, in partem sollicitudinis, eisque functionem quasi accomodatam, aut precariam concederet: econtrarie prorsus ego opinor,*

Psal. p. 347.

349.

Pallav. c. 6.

num. 5.

P p 5

quan-

Sæcul. XVI. quando Episcopi successerant Apostolis, qui
A.C. 1562. a Christo vocati fuerant, & Mathias, hoc
 hoc est, divina voluntate assumptus: ab Episcopis igitur munus proprium, non a Pontifice delegatum obtinetur: porro de illa voce, in qua complures nitebantur, Plenitudo potestatis, dico, perinde, ac loquebatur Chrysostomus, de plenitudine gratiæ intelligendam esse, alia fuit huiusmodi plenitudo in Christo, alia in Virgine, alia in Apostolis, alia in aliis Sanctis, pro varietate recipientium; ita pariter plenitudo potestatis etiam in summo Pontifice suis est cancellis limitata. (*)

(*) His adjicit Pallavicinus: sed iste Episcopus hac in re plurimum cancellos transgressus est: nec minus ipsemet Pfalmæus, quamvis natione Gallus circa hujus Præsulis orationem hæc narrat: dixit Belcarius, sed ut visus sit paulo acerbior in obscuranda, & extenuanda auctoritate Pontificia, maxime cum dixit de Paulo, quia de Petro nihil accepit, ne fuit in eo privilegium, quod neque ab homine neque per hominem vocatus sit, & de Matthæo Jurrogato in locum Judæ, & quod Pontifex maximus dictus esset primæ Sedis Episcopus non œcumenicus, unde soluta congregatione dictum fuit submissa voce ab Episcopis Italis, & scabie Hispanica incidimus in morbum gallicum intelligentes de Aliphano, Episcopo Hispano qui sententiam dixerat ante Metensem, Gallum.

Postmodum e Gallis Præsulibus alii adhuc septem in eadem congregatione perorabant, inter quos tamen eminebat Claudius (*) D'ugennes Episcopus Cenomanensis, qui contendebat, quod nulla sit differentia, & dissimilitudo inter Apostolos, & Episcopos, atque hi omnino etiam quoad plenam, & integram jurisdictionem sint a Christo instituti.

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

Psal. ad.
Nicol. Psal.
p. 2. p. 549.

§. LV.

Italorum, ac præcipue cujusdam Cisterciensis Abbatis sententia in favorem Pontificis.

Die Dominica Sexta Decembris, celebrato Missæ Sacrificio pro more omnes in Ecclesia convenerant, ubi habita est concio per quemdam Franciscanum, qui docte admonuit Patres sui officii in hoc sacro Concilio, ut medeantur morbis, & hæresibus ubique grassantibus: lugebat pariter Germaniam, Angliam, aliasque Provincias, maxime vero Franciam, quæ olim fuit Fidei Catholicæ vindex, nunc vero plena monstris.

Psal. l. c.
pag. 348.

Post

(*) Psalmæus illum nominatum fuisse Carolum ait: imo ipse etiam Continuator eundem Lib. §. XVII. Carolum appellat.